

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 187 (XXXI) — Nr. 445

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 4 iunie 2019

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 770 din 29 noiembrie 2018 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 304 alin. (1) din Codul de procedură civilă	2–3
Decizia nr. 111 din 28 februarie 2019 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 alin. (1) și alin. (5), art. 31, art. 88 alin. (1), art. 305 alin. (3) și art. 309 alin. (1) din Codul de procedură penală	4–8
Decizia nr. 254 din 23 aprilie 2019 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 275 din Codul de procedură penală	8–10
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
365. — Hotărâre privind acordarea de ajutoare de urgență pentru sprijinirea familiilor afectate de inundații în cursul anului 2019	11
369. — Hotărâre pentru aprobarea Programului manifestărilor prilejuite de Ziua Eroilor — 6 iunie 2019	12–13
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
325. — Ordin al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale pentru aprobarea transmiterii unor bunuri din infrastructura secundară de irigații aparținând domeniului privat al statului, aflate în administrarea Agenției Naționale de Îmbunătățiri Funciare și situată pe teritoriul Organizației utilizatorilor de apă pentru irigații Celeiu și al Organizației utilizatorilor de apă pentru irigații Sucidava din județul Olt, în proprietatea acestor organizații	13–14
326. — Ordin al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale pentru aprobarea transmiterii terenurilor aparținând domeniului privat al statului, aflate în administrarea Agenției Naționale de Îmbunătățiri Funciare, aferente infrastructurii secundare de irigații, în proprietatea Organizației utilizatorilor de apă pentru irigații Golovița și a Organizației utilizatorilor de apă pentru irigații Zmeica din județul Tulcea	15

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 770**

din 29 noiembrie 2018

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 304 alin. (1)**din Codul de procedură civilă**

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Fabian Niculae	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 304 alin. (1) din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Andrei Valentin Sfirăială în Dosarul nr. 40.984/299/2015 al Tribunalului București — Secția a IV-a civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.223D/2017.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. Acesta arată că instanța de contencios constituțional s-a mai pronunțat asupra prevederilor legale criticate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 14 martie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 40.984/299/2015, **Tribunalul București — Secția a IV-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 304 alin. (1) din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Andrei Valentin Sfirăială, într-o cauză având ca obiect soluționarea unei plângeri formulate împotriva unei încheieri de carte funciară.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** autorul acesteia arată, în esență, că prevederile legale sunt neconstituționale, întrucât termenul de decădere reglementat de dispozițiile legale criticate este termenul la care se discută probatoriul cauzei, respectiv termenul la care partea adversă înțelege să se folosească de înscrisul invocat. Or, atât timp cât falsificarea unui înscris reprezintă o infracțiune și impiedică negativ asupra soluționării procesului în situația în care se dovedește că este fals, se încalcă principiul rolului activ al judecătorului de a cerceta chestiunea, ceea ce echivalează cu prescrierea faptei sau cu o cauză de nepedepsire. În aceste condiții, se încalcă dreptul la un proces echitabil.

6. **Tribunalul București — Secția a IV-a civilă** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Instanța arată că accesul liber la justiție al părților presupune accesul la mijloacele procedurale prin care justiția se înlățește și este competența exclusivă a legiuitorului să instituie regulile de desfășurare a procesului în fața instanțelor judecătorești.

7. Instanța a mai reținut că principiul accesului liber la justiție trebuie interpretat și prin prisma art. 6 paragraful 1 privind dreptul la un proces echitabil din Convenția pentru apărarea drepturilor

omului și a libertăților fundamentale cu privire la care Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat că dreptul de acces la un tribunal nu este un drept absolut, existând posibilitatea limitărilor implicit admise chiar în afara limitelor care circumscriu conținutul oricărui drept (Hotărârea din 21 februarie 1975, pronunțată în Cauza *Golder împotriva Regatului Unit*, paragrafele 37 și 38), iar accesul liber la justiție implică, prin natura sa, o reglementare din partea statului și poate fi supus unor limitări, atât timp cât nu este atinsă substanța dreptului. Astfel, a mai arătat instanța, instituirea unui termen imperativ pentru formularea declarației de înscriere în fals intră în marja de apreciere a statului, fiind, totodată, și o garanție a dreptului la apărare.

8. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

9. **Guvernul** arată că prevederile legale criticate sunt constituționale. Se arată că legiuitorul trasează părților un interval procesual înăuntrul căruia declarația prevăzută de art. 304 alin. (1) din Codul de procedură civilă poate fi formulată, care începe cu depunerea întâmpinării și este epuizat la primul termen după ce înscrisul a fost încuviințat ca probă în dosar, termenul fiind privit ca peremptoriu, astfel că depășirea limitei sale este sancționată cu decăderea, potrivit art. 185 alin. (1) din Codul de procedură civilă. Se menționează că, în doctrină, s-a mai precizat că decăderea părții pentru depășirea termenului procedural nu echivalează cu imposibilitatea de a mai pune în discuție falsul, însă, nu în procesul civil, ci printr-o sesizare directă a organelor de cercetare penală.

10. Se mai arată că instanța de contencios constituțional, prin Decizia nr. 754 din 12 mai 2009 și Decizia nr. 1.081 din 16 septembrie 2010, a constatat constituționalitatea soluției legislative corespondente din Codul de procedură civilă din 1865 cuprinsă în art. 180 alin. 1.

11. **Avocatul Poporului** arată că prevederile legale criticate sunt constituționale. Se arată că termenul legal fiind unul imperativ, nerespectarea acestuia atrage, în mod firesc, sancțiunea decăderii, potrivit art. 185 alin. (1) din Codul de procedură civilă. Instituirea unui termen în cadrul procedurii de verificare a înscrisurilor desfășurate în fața instanței de judecată este firească, întrucât aceasta poate fi folosită în cazul înscrisurilor autentice, care fac dovada până la declararea falsului, precum și în cazul înscrisurilor sub semnătură privată.

12. Procedura falsului reglementată de prevederile art. 304—308 din Codul de procedură civilă aduce, în realitate, o notă de normalitate, dacă se are în vedere că întreaga construcție juridică, dar și hotărârea judecătorească pronunțată de instanță se bazează și pe înscrisurile propuse de părți ca probe, care ulterior pot fi încuviințate și administrate de judecător. Continuarea procesului având la bază un înscris a cărui veridicitate este incertă poate conduce la pronunțarea unor hotărâri judecătorești cu efecte negative asupra stabilității raporturilor juridice existente între părți, iar inserarea unui termen este de natură tocmai să preîntâmpine asemenea situații.

13. Totodată, se amintește că principiul accesului liber la justiție semnifică faptul că orice persoană poate sesiza

instanțele judecătorești în cazul în care consideră că drepturile, libertățile sau interesele sale legitime au fost încălcate, iar nu faptul că acest acces nu poate fi supus niciunei condiționări. Mai mult, principiul menționat presupune posibilitatea neîngrădită a tuturor celor interesați de a utiliza aceste proceduri în formele și în modalitățile instituite de lege, nicio lege neputând exclude de la exercițiul drepturilor procesuale astfel instituite vreo categorie sau vreun grup social.

14. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

15. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

16. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 304 alin. (1) din Codul de procedură civilă, care au următorul cuprins: „(1) *Dacă cel mai târziu la primul termen după prezentarea unui înscris folosit în proces una dintre părți declară că acesta este fals prin falsificarea scrierii sau semnăturii, ea este obligată să arate motivele pe care se sprijină.*”

17. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, dispozițiile legale criticate încalcă dispozițiile constituționale cuprinse în art. 1 privind statul român, art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului și în art. 21 privind accesul liber la justiție.

18. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că instanța de contencios constituțional s-a mai pronunțat asupra aceleiași soluții legislative, prin raportare la critici similare, constatând constituționalitatea acesteia.

19. Astfel, prin Decizia nr. 754 din 12 mai 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 460 din 3 iulie 2009, Curtea a statuat că dispozițiile art. 180 alin. 1 din Codul de procedură civilă din 1865, care conținea aceeași soluție legislativă ca cea criticată în dosarul de față nu încalcă dreptul părților de a se adresa justiției pentru apărarea drepturilor, libertăților și intereselor lor legitime și de a beneficia de un proces echitabil.

20. Distinct de cele de mai sus, Curtea mai reține că în jurisprudența sa a statuat că accesul liber la justiție nu este un drept absolut, putând fi limitat prin anumite condiții de formă și de

fond impuse de legiuitor, prin raportare la dispozițiile art. 21 din Constituție. Aceste condiționări nu pot fi acceptate dacă afectează dreptul fundamental în chiar substanța sa. Prin urmare, limitările aduse dreptului fundamental sunt admisibile doar în măsura în care vizează un scop legitim și există un raport de proporționalitate între mijloacele folosite de legiuitor și scopul urmărit de acesta (a se vedea, în acest sens, Decizia Curții Constituționale nr. 176 din 24 martie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 356 din 27 aprilie 2005). În consecință, Curtea constată că stabilirea unor condiționări pentru introducerea acțiunilor în justiție nu constituie, în sine, o încălcare a accesului liber la justiție, el presupunând accesul la mijloacele procedurale prin care se înfăptuiește justiția, fiind de competența exclusivă a legiuitorului de a institui regulile de desfășurare a procesului în fața instanțelor judecătorești, soluție ce rezultă din dispozițiile art. 126 alin. (2) din Constituție (a se vedea, în acest sens, Decizia Plenului Curții Constituționale nr. 1 din 8 februarie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 16 martie 1994).

21. În același sens este, de altfel, și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, în care s-a statuat că o caracteristică a principiului liberului acces la justiție este aceea că nu este un drept absolut (Hotărârea din 28 mai 1985, pronunțată în Cauza *Ashingdane împotriva Regatului Unit*, paragraful 57). Astfel, acest drept, care cere prin însăși natura sa o reglementare din partea statului, poate fi subiectul unor limitări, atât timp cât nu este atinsă însăși substanța sa (a se vedea Decizia Curții Constituționale nr. 478 din 18 iunie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 609 din 12 august 2015, paragrafele 15 și 16).

22. De, altfel, în jurisprudența sa, Curtea a statuat că în materie procedurală civilă, sancțiunile sunt definite, în doctrină, drept măsuri cu caracter de constrângere menite să garanteze respectarea normelor juridice care prescriu formele și condițiile după care trebuie să se desfășoare activitatea judiciară în pricinile civile. Ele îndeplinesc o dublă funcție: de a-i preveni pe participanții la procesul civil să respecte disciplina procesuală și de a-i sancționa pe cei care o încalcă. Acestea pot fi nulitatea, decăderea, perimarea, suspendarea cauzei, amenzile judiciare, prescripția dreptului de a cere executarea silită, despăgubirile pentru partea prejudiciată sau în materie civilă nulitatea, reducățiunea, inopozabilitatea, prescripția extintivă, uzucapiunea etc. (a se vedea Decizia nr. 377 din 31 mai 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 586 din 21 iulie 2017, paragraful 76).

23. De asemenea, Curtea constată că textele legale criticate reprezintă expresia voinței legiuitorului de a asigura celeritatea desfășurării procesului în vederea asigurării soluționării cauzelor într-un termen rezonabil.

24. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Andrei Valentin Sfirăială în Dosarul nr. 40.984/299/2015 al Tribunalului București — Secția a IV-a civilă și constată că prevederile art. 304 alin. (1) din Codul de procedură civilă sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului București — Secția a IV-a civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 29 noiembrie 2018.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Fabian Niculae

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 111

din 28 februarie 2019

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 alin. (1) și alin. (5), art. 31, art. 88 alin. (1), art. 305 alin. (3) și art. 309 alin. (1) din Codul de procedură penală

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel-Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Daniela Ramona Marițiu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Cosmin Grancea.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 alin. (1) și alin. (5), art. 31, art. 88 alin. (1), art. 305 alin. (3) și art. 309 alin. (1) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Kovács Kazmer, Lorincz Lajos, Todor László Botond, Szabó Maria și Ocolul Silvic Frumoasa în Dosarul nr. 1.318/268/2017/a1 al Judecătoriai Odorheiului Secuiesc — Judecătorul de cameră preliminară. Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.172D/2017.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca nefondată. Apreciază că nu poate fi reținută încălcarea prevederilor art. 16 din Constituție, întrucât subiecții procesuali principali și părțile nu sunt în aceeași situație juridică cu martorul. În măsura în care ar exista un abuz în aplicarea dispozițiilor procesuale penale în sensul că procurorul, deși ar exista probe din care să rezulte bănuiala rezonabilă că s-a săvârșit o infracțiune, nu ar dispune continuarea urmăririi penale cu privire la o persoană, determinând astfel imposibilitatea acelei persoane, care anterior a avut calitatea de martor, de a-și face apărarea, acest abuz poate fi sancționat în procedura camerei preliminare. Totodată, dispozițiile art. 118 din Codul de procedură penală nu permit ca într-un proces să se țină seama de declarațiile pe care o persoană le-a dat în calitate de martor înainte de a fi pusă sub acuzare. De asemenea, arată că art. 24 din Constituție, care se referă la dreptul la apărare, are în vedere, potrivit alin. (2), „părțile”, iar nu alte persoane.

4. În ceea ce privește dispozițiile art. 305 alin. (3) și art. 309 alin. (1) din Codul de procedură penală, reprezentantul Ministerului Public solicită menținerea jurisprudenței Curții Constituționale, de exemplu Decizia nr. 99 din 1 martie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 531 din 27 iunie 2018, și respingerea excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

5. Prin Încheierea finală de cameră preliminară nr. 106 din 28 iunie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 1.318/268/2017/a1,

Judecătoria Odorheiului Secuiesc — Judecătorul de cameră preliminară a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 alin. (1) și alin. (5), art. 31, art. 88 alin. (1), art. 305 alin. (3) și art. 309 alin. (1) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Kovács Kazmer, Lorincz Lajos, Todor László Botond, Szabó Maria și Ocolul Silvic Frumoasa. Excepția a fost ridicată în procedura de cameră preliminară.

6. În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorii acesteia susțin că în interpretarea literală a textelor de lege prevăzute de art. 10 alin. (1) și alin. (5), art. 31 și art. 88 alin. (1) din Codul de procedură penală se constată că acestea conferă doar părților și subiecților procesuali principali dreptul de a fi asistați de avocat, categoria „altor subiecți procesuali” fiind exclusă de la acest drept. Textele de lege exclud din sfera persoanelor care în cursul procesului penal ar putea beneficia de asistență din partea unui avocat toți ceilalți participanți în procesul penal așa cum aceștia sunt enumerați în prevederile art. 29 raportat la art. 34 din Codul de procedură penală.

7. În contextul în care niciuna dintre prevederile legale — criticate în speță sub aspectul neconstituționalității — nu conferă categoriei persoanelor menționate în art. 34 din Codul de procedură penală dreptul de a fi asistat de apărător, acestea sunt puse în mod evident pe o poziție de inegalitate față de categoria părților și a subiecților procesuali principali, în contradicție cu prevederile art. 16 din Constituție. Apreciază că semnificația noțiunii de „echitate” este aceea de deplină egalitate a tuturor participanților la procesul penal, exprimând totodată necesitatea existenței unui echilibru între apărarea interesului general al societății și interesul legitim al oricărei persoane nevinovate de a nu fi supusă constrângerii penale.

8. Susțin că organele judiciare au posibilitatea de a refuza dreptul martorului de a fi asistat de avocat în contextul în care acesta formulează o cerere expresă în acest sens, până la momentul în care dobândește calitatea de suspect. Totodată, susțin că, până când martorul nu dobândește calitatea de suspect, organele de urmărire penală pot proceda la administrarea întregului probatoriu (sau a unei părți însemnate din acesta). Mai mult, pe întreaga perioadă cât are calitatea de martor, persoanei îi este îngădit dreptul la asistență juridică pe parcursul urmăririi penale, restricționându-i-se total accesul la studierea dosarului. În măsura în care persoana audiată inițial în calitate de martor dobândește ulterior calitatea de suspect (în baza declarațiilor altor martori), Codul de procedură penală nu instituie în sarcina organelor judiciare obligația de reaudiere a martorilor acuzării la cererea suspectului.

9. În acest context, susțin că sunt încălcate și prevederile constituționale ale art. 24 alin. (1), în condițiile în care acestea dispun că dreptul la apărare este garantat, nefăcând nicio referire la calitatea pe care trebuie să o aibă persoana pentru a beneficia de acest drept. Susțin că dispozițiile art. 10 alin. (1) și

alin. (5), art. 31 și art. 88 alin. (1) din Codul de procedură penală vin în contradicție și cu cele ale art. 2 alin. (3) din Legea nr. 51/1995 pentru exercitarea profesiei de avocat.

10. În ceea ce privește dispozițiile art. 305 alin. (3) din Codul de procedură penală, arată că acestea sunt neconstituționale, deoarece nu prevăd (spre deosebire de alte situații) un termen până la care organul de urmărire penală are obligația de a dispune continuarea urmăririi penale față de persoana care anterior a avut calitatea de martor și care urmează să dobândească calitatea de suspect. Este nejustificată și inechitabilă situația în care — deși se constată că din datele și probele existente în cauză rezultă bănuiala rezonabilă a săvârșirii unei fapte penale — nu se procedează la continuarea urmăririi penale *in personam*. Astfel, până la aducerea la cunoștință a calității de suspect, persoana respectivă este privată de dreptul la apărare, neputând participa la desfășurarea urmăririi penale, la administrarea probatoriului sau să formuleze cereri în apărare sau de studierea dosarului. În aceste condiții se permite organelor de urmărire penală să restricționeze dreptul la apărare al suspectului pentru un interval de timp nedeterminat — între momentul în care acesta este audiat ca martor și până la momentul la care este informat de noua calitate dobândită.

11. În ceea ce privește dispozițiile art. 309 alin. (1) din Codul de procedură penală, autorii excepției arată că se instituie în sarcina procurorului obligația punerii în mișcare a acțiunii penale, dar fără a limita în timp termenul până la care trebuie să procedeze în acest sens. Susțin că textul de lege este în mod evident lipsit de previzibilitate în condițiile în care organele de urmărire penală pot amâna în mod nedeterminat continuarea urmăririi penale și, respectiv, punerea în mișcare a acțiunii penale fără a conferi suspectului/inculpatului posibilitatea de a participa.

12. **Judecătoria Odorheiul Secuiesc — Judecătorul de cameră preliminară** apreciază că excepția de neconstituționalitate îndeplinește condițiile de admisibilitate.

13. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

14. **Guvernul** arată că, deși dispozițiile art. 10 alin. (1) și alin. (5), art. 31 și art. 88 alin. (1) din Codul de procedură penală nu recunosc martorilor în procesul penal dreptul de a fi asistați de avocat întrucât aceștia nu fac parte din categoria „părților” sau a „subiecților procesuali principali”, ci din cea a „altor subiecți procesuali” (art. 34 din Codul de procedură penală), soluția legislativă nu aduce atingere dreptului la apărare și dreptului la un proces echitabil. Astfel, câtă vreme martorul nu face obiectul acuzației penale sau al pretențiilor civile aflate în legătură cu aceasta, ci participă la aflarea adevărului prin depoziția pe care o dă în legătură cu faptele sau împrejurările despre care are cunoștință, în cazul său nu se poate vorbi despre necesitatea recunoașterii unui drept la apărare. Pe de altă parte, în ipoteza în care o persoană care, după ce a fost audiată ca martor, a primit în aceeași cauză calitatea de suspect/inculpat, garanția respectării dreptului la apărare este oferită de prevederile art. 118 din Codul de procedură penală. Aceste dispoziții recunosc martorului dreptul de a tăcea în privința faptelor probatorii care l-ar putea incrimina, iar dacă a făcut o depoziție în legătură cu astfel de fapte și ulterior primește în cauză calitatea de suspect/inculpat, aceleași prevederi interzic folosirea declarației împotriva acestuia.

15. Referitor la dispozițiile art. 305 alin. (3) și art. 309 alin. (1) din Codul de procedură penală, Guvernul apreciază că autorii critică mai degrabă modul în care ele au fost aplicate de către organul de urmărire penală. Or, aceste critici excedează competenței Curții Constituționale. În continuare, susține că dispozițiile procesual penale — în ansamblul lor — asigură atât suspectului, cât și inculpatului dreptul la apărare și dreptul la un proces echitabil. Astfel, potrivit art. 307 raportat la art. 78 și art. 83 din Codul de procedură penală, suspectul are drepturile prevăzute de lege pentru inculpat, respectiv: dreptul de a nu da nicio declarație, dreptul de a fi informat cu privire la fapta pentru care este cercetat și încadrarea juridică a acesteia, dreptul de a consulta dosarul, dreptul de a avea un avocat ales sau, dacă este cazul, un avocat din oficiu, dreptul de a propune administrarea de probe, de a ridica excepții și de a pune concluzii, dreptul de a formula orice alte cereri ce țin de soluționarea laturii penale și civile a cauzei. De asemenea, suspectul are, prin avocatul său, potrivit art. 92 alin. (1) și alin. (4) din Codul de procedură penală, dreptul să asiste la efectuarea oricărui act de urmărire penală, dreptul de a participa la audierea oricărei persoane de către judecătorul de drepturi și libertăți, precum și dreptul de a formula plângeri, cereri și memorii. Pe de altă parte, în măsura în care apreciază că probele administrate sau actele de urmărire penală efectuate de procuror până la momentul la care s-a dispus continuarea urmăririi penale *in personam* nu respectă dispozițiile legale, inculpatul poate solicita în procedura camerei preliminare anularea actelor de urmărire penală nelegale, respectiv excluderea probelor nelegal administrate. În continuare, face referire la Decizia nr. 236 din 19 aprilie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 426 din 7 iunie 2016.

16. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

17. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

18. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 10 alin. (1) și alin. (5), art. 31, art. 88 alin. (1), art. 305 alin. (3) și art. 309 alin. (1) din Codul de procedură penală, cu următorul cuprins:

— Art. 10 alin. (1) și (5): „(1) *Părțile și subiecții procesuali principali au dreptul de a se apăra ei înșiși sau de a fi asistați de avocat. [...]*

(5) *Organele judiciare au obligația de a asigura exercitarea deplină și efectivă a dreptului la apărare de către părți și subiecții procesuali principali în tot cursul procesului penal.”;*

— Art. 31: „*Avocatul asistă sau reprezintă părțile ori subiecții procesuali în condițiile legii.”;*

— Art. 88 alin. (1): „*Avocatul asistă sau reprezintă, în procesul penal, părțile ori subiecții procesuali principali, în condițiile legii.”;*

— Art. 305 alin. (3): „*Atunci când există probe din care să rezulte bănuiala rezonabilă că o anumită persoană a săvârșit fapta pentru care s-a început urmărirea penală și nu există vreunul dintre cazurile prevăzute la art. 16 alin. (1), organul de urmărire penală dispune ca urmărirea penală să se efectueze în*

continuare față de aceasta, care dobândește calitatea de suspect. Măsura dispusă de organul de cercetare penală se supune, în termen de 3 zile, confirmării procurorului care supraveghează urmărirea penală, organul de cercetare penală fiind obligat să prezinte acestuia și dosarul cauzei.”;

— Art. 309 alin. (1): „*Acțiunea penală se pune în mișcare de procuror, prin ordonanță, în cursul urmăririi penale, când acesta constată că există probe din care rezultă că o persoană a săvârșit o infracțiune și nu există vreunul dintre cazurile de împiedicare prevăzute la art. 16 alin. (1).”*

19. Autorii excepției de neconstituționalitate susțin că textele criticate contravin prevederilor constituționale cuprinse în art. 1 alin. (5), potrivit căruia în România, respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor este obligatorie, art. 16 alin. (1) referitor la egalitatea în drepturi, art. 21 alin. (3) potrivit căruia părțile au dreptul la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil, art. 24 referitor la dreptul la apărare.

20. Examinând excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 alin. (1) și alin. (5), art. 31 și art. 88 alin. (1) din Codul de procedură penală, Curtea observă că la momentul adoptării și publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 486 din 15 iulie 2010, Codul de procedură penală, prin dispozițiile criticate, reglementa doar dreptul părților și al subiecților procesuali principali de a fi asistați de avocat. Potrivit art. 32 alin. (2) din Codul de procedură penală, „*Părțile din procesul penal sunt inculpatul, partea civilă și partea responsabilă civilmente*”, iar, potrivit art. 33 alin. (1) din același act normativ, „*Subiecții procesuali principali sunt suspectul și persoana vătămată*”.

21. În ceea ce privește „martorul”, acesta nu face parte din categoria părților sau a subiecților procesuali principali, fiind, potrivit art. 34 din Codul de procedură penală, încadrat în categoria subiecților procesuali. Astfel, Curtea constată că se putea ajunge la concluzia că, deși nu exista o interdicție expresă în acest sens, din interpretarea coroborată a reglementărilor procesuale penale, rezulta că voința inițială a legiuitorului a fost aceea ca martorul să nu poată fi asistat de avocat.

22. Cu toate acestea, Curtea reține că, prin art. 102 pct. 18 din Legea nr. 255/2013 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală și pentru modificarea și completarea unor acte normative care cuprind dispoziții procesuale penale, legiuitorul a modificat prevederile art. 31 din Codul de procedură penală, în sensul reglementării posibilității avocatului de a asista sau reprezenta părțile ori subiecții procesuali în condițiile legii.

23. Curtea apreciază că modificarea anterior menționată este rezultatul voinței legiuitorului, care a intenționat să permită asistarea martorului de către avocat. Or, în acest context, nemodificarea celorlalte dispoziții apare ca fiind o necorelare legislativă, iar eventuala interdicție a asistării martorului de către avocat, o problemă de interpretare și aplicare a legii de către organul judiciar.

24. Curtea constată că un argument în acest sens îl reprezintă și cele menționate în concluziile întâlnirii procurorilor șefi secție urmărire penală de la nivelul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și parchetelor de pe lângă tribunale (14—15 mai 2015, Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție), pct. 4 — Mijloacele de probă. Cu acel prilej, s-a consemnat: „*Declarațiile martorilor. Obligativitatea asistenței juridice a martorului arestat. Posibilitatea asistării de către apărător a martorului. Problemele transmise de parchete s-au referit la obligația organelor judiciare de a-i asigura martorului, cu ocazia audierii, un avocat din oficiu, în cazul în*

care este arestat, dar și la posibilitatea mai largă a inculpatului de a avea apărător, chiar când este audiat în stare de libertate. Punctele de vedere agreeate de participanții la întâlnire: În ceea ce privește prima problemă, răspunsul a fost, în opinia majorității participanților, unul pozitiv, prevederile art. 106 alin. (3) din Codul de procedură penală privind audierea la locul de deținere a persoanelor arestate, text invocat de autorul întrebării, făcând trimitere expresă la dispozițiile art. 90 din Codul de procedură penală, care se referă la cazurile în care asistența juridică este obligatorie. În ceea ce privește cea de a doua problemă, opinia majoritară a fost aceea în sensul că *martorul, ca subiect procesual, poate să fie asistat de avocat, deoarece, potrivit art. 31 din Codul de procedură penală, avocatul asistă sau reprezintă subiecții procesuali, în condițiile legii. În acest sens pledează faptul că, în varianta anterioară modificării prin Legea de punere în aplicare, art. 31 din Codul de procedură penală făcea referire la subiecții procesuali principali, eliminarea din text a cuvântului «principali» urmărind tocmai să permită asistarea martorului de către avocat. În acest context, conținutul diferit al art. 88 alin. (1) din Codul de procedură penală este doar rezultatul unei necorelări.*”

25. Așa fiind, Curtea reține că în jurisprudența sa a statuat constant că nu este competentă să se pronunțe cu privire la aspectele ce țin de aplicarea legii, acestea intrând în competența instanței judecătorești investite cu soluționarea litigiului, respectiv a celor ierarhic superioare în cadrul căilor de atac prevăzute de lege. Atât interpretarea conținutului normelor de procedură penală, ca fază indispensabilă procesului de aplicare a legii la situațiile de fapt deduse judecătii, cât și aplicarea acestora sunt de competența organelor judiciare. În cazuri similare, Curtea a reținut că a acționa diferit ar însemna o ingerință a Curții Constituționale în activitatea de judecată, ceea ce ar contraveni prevederilor art. 126 din Constituție, potrivit cărora justiția se realizează prin Înalta Curte de Casație și Justiție și prin celelalte instanțe judecătorești stabilite de lege (a se vedea Decizia nr. 779 din 28 noiembrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 439 din 24 mai 2018, paragraful 22, și Decizia nr. 820 din 12 decembrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 353 din 23 aprilie 2018, paragraful 21).

26. Având în vedere aceste aspecte, Curtea constată că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 alin. (1) și alin. (5), art. 31 și art. 88 alin. (1) din Codul de procedură penală este inadmisibilă.

27. În ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 305 alin. (3) din Codul de procedură penală, Curtea observă că s-a mai pronunțat asupra constituționalității dispozițiilor criticate, dintr-o perspectivă identică, prin Decizia nr. 236 din 19 aprilie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 426 din 7 iunie 2016, Decizia nr. 260 din 5 mai 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 599 din 5 august 2016, Decizia nr. 56 din 2 februarie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 350 din 11 mai 2017, și Decizia nr. 222 din 4 aprilie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 514 din 4 iulie 2017.

28. Cu acele prilejuri, în ceea ce privește intervalul de timp ce separă momentul începerii urmăririi penale *in rem* de momentul începerii urmăririi penale *in personam*, Curtea a constatat că acesta nu este strict și expres determinat de dispozițiile Codului de procedură penală. Cu toate acestea, dispoziția procesuală penală precizează că procurorul dispune ca urmărirea penală să se efectueze în continuare față de o persoană când din datele și probele existente în cauză rezultă indicii rezonabile că aceasta a săvârșit fapta pentru care s-a început urmărirea

penală. Astfel, procurorul este obligat ca, în momentul în care există indicii rezonabile că o persoană a săvârșit fapta pentru care s-a început urmărirea penală, să dispună continuarea urmăririi penale față de acea persoană. Aceasta rezultă din folosirea de către legiuitor a verbului la modul imperativ „dispune”, iar nu „poate dispune” astfel încât să se poată interpreta că există facultatea procurorului de a amâna momentul începerii urmăririi penale *in personam* până la realizarea probațiunii necesare pentru punerea în mișcare a acțiunii penale și dispunerea directă a acestei măsuri.

29. În principiu, existența indiciilor rezonabile este concomitentă cu formularea unei învinuiri *in personam*, care are valențele unei acuzații în materie penală. Cu toate acestea, pot exista situații în care cele două elemente nu au o existență simultană. Astfel, conceptul de „acuzație în materie penală” poate fi definit drept „notificarea oficială, din partea autorității competente, privind suspiciunea referitoare la comiterea unei fapte penale”, definiție care depinde, de asemenea, de existența sau absența unor repercusiuni importante asupra situației persoanei (Hotărârea din 27 februarie 1980, pronunțată în Cauza *Deweer împotriva Belgiei*, paragraful 46; Hotărârea din 15 iulie 1982, pronunțată în Cauza *Eckle împotriva Germaniei*, paragraful 73). Astfel, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat că o persoană aflată în custodia poliției, care a fost obligată să depună un jurământ înainte de a fi audiată în calitate de martor, a făcut deja obiectul unei „acuzații penale” și a avut dreptul de a rămâne tăcută (Hotărârea din 14 octombrie 2010, pronunțată în Cauza *Brusco împotriva Franței*, paragrafele 46—50).

30. În legătură cu acest aspect, Curtea a constatat că legea procesual penală oferă un remediu prin dispozițiile art. 118 și art. 109 alin. (3), potrivit cărora declarația de martor dată în cursul urmăririi penale *in rem* de o persoană care, în aceeași cauză, ulterior declarației a dobândit calitatea de suspect nu poate fi folosită împotriva sa, iar în cursul audierii, deci după începerea urmăririi penale *in personam*, suspectul își poate exercita dreptul la tăcere cu privire la oricare dintre faptele ori împrejurările despre care este întrebat. Prin urmare, legiuitorul a prevăzut dreptul acuzatului de a nu contribui la propria sa acuzare, fapt care reprezintă un element esențial al dreptului la un proces echitabil. Cu privire la dreptul persoanei de a nu se autoacuză, Curtea Supremă a Statelor Unite ale Americii, în Cauza *Miranda vs. Arizona* din 1966, a statuat că orice mărturisire a acuzatului este inadmisibilă dacă nu i se aduc la cunoștință, în prealabil, acele „avertismente Miranda”. Astfel, înainte de interogatoriu trebuie să i se aducă acuzatului la cunoștință faptul că beneficiază de dreptul la tăcere, că orice declarație a sa poate fi folosită împotriva lui și că are dreptul să fie asistat de un avocat, iar dacă nu are suficiente resurse materiale va fi numit un avocat din oficiu spre a-l reprezenta. Prin aceste garanții procedurale se asigură în mod efectiv dreptul acuzatului de a nu se acuza. Într-o altă cauză, *Dickerson vs. United States*, 2000, Curtea a reafirmat acest principiu — dreptul la tăcere — ca fiind unul de natură constituțională, chiar dacă nu este în mod expres prevăzut în Constituție.

31. Neintervenind elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, considerentele și soluția deciziei amintite își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

32. Referitor la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 309 alin. (1) din Codul de procedură penală, Curtea reține că s-a mai pronunțat asupra constituționalității dispozițiilor criticate dintr-o perspectivă identică, prin Decizia nr. 99 din 1 martie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 531 din data de 27 iunie 2018.

33. Cu acel prilej, Curtea a constatat că dispozițiile criticate prevăd că „acțiunea penală se pune în mișcare de procuror, prin ordonanță, în cursul urmăririi penale, când acesta constată că există probe din care rezultă că o persoană a săvârșit o infracțiune și nu există vreunul dintre cazurile de împiedicare prevăzute la art. 16 alin. (1)” [n.r. din același act normativ]. Din economia dispozițiilor criticate rezultă că, în prezent, acțiunea penală poate fi pusă în mișcare de către procuror prin ordonanță, exclusiv în cursul urmăririi penale, acesta nemaiavănd posibilitatea de a dispune punerea în mișcare a acțiunii penale prin actul de sesizare a instanței judecătorești. Totodată, Curtea a apreciat că dispozițiile criticate trebuie coroborate cu cele ale art. 7 alin. (1) și art. 15 din Codul de procedură penală, care dispun în sensul că „Procurorul este obligat să pună în mișcare și să exercite acțiunea penală din oficiu atunci când există probe din care rezultă săvârșirea unei infracțiuni și nu există vreo cauză legală de împiedicare, alta decât cele prevăzute la alin. (2) și alin. (3)”, precum și că „Acțiunea penală se pune în mișcare și se exercită când există probe din care rezultă presupunerea rezonabilă că o persoană a săvârșit o infracțiune și nu există cazuri care împiedică punerea în mișcare sau exercitarea acesteia”.

34. Analizând coroborat dispozițiile art. 7 alin. (1), art. 15 și art. 309 alin. (1) din Codul de procedură penală, Curtea a constatat că se pot desprinde condițiile ce trebuie îndeplinite pentru a se putea dispune punerea în mișcare a acțiunii penale. Astfel, procurorul trebuie să constate existența unor probe din care să rezulte că o persoană a săvârșit o infracțiune, pe de-o parte, precum și inexistența unei cauze legale, dintre cele prevăzute de dispozițiile art. 16 alin. (1) din Codul de procedură penală, care să împiedice punerea în mișcare a acțiunii penale, pe de altă parte.

35. În ceea ce privește analiza condiției referitoare la existența probelor din care să rezulte că o persoană a săvârșit o infracțiune, realizată de către procuror, Curtea a constatat că aceasta este diferită de cea realizată de instanța chemată să hotărască asupra învinuirii aduse inculpatului. Pentru a fi îndeplinită această condiție, nu trebuie să se constate, dincolo de orice îndoială rezonabilă, că fapta există, constituie infracțiune și a fost săvârșită de inculpat, acest lucru fiind apanajul instanței judecătorești, potrivit art. 396 alin. (2) din Codul de procedură penală (a se vedea *mutatis mutandis* Decizia nr. 551 din 13 iulie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 977 din 8 decembrie 2017, paragraful 26).

36. Astfel, constatând că există probe din care rezultă că o persoană a săvârșit o infracțiune, precum și inexistența unei cauze legale, dintre cele prevăzute de dispozițiile art. 16 alin. (1) din Codul de procedură penală, procurorul este obligat să dispună punerea în mișcare a acțiunii penale, cu excepția cazului în care acesta face aplicarea dispozițiilor art. 318 din același act normativ. Aceasta rezultă din folosirea de către legiuitor, în cuprinsul art. 7 alin. (1) din Codul de procedură penală, a sintagmei „este obligat”, astfel încât nu se poate interpreta că există o facultate a procurorului de a amâna momentul punerii în mișcare a acțiunii penale, cu excepția aplicării dispozițiilor art. 318 din același act normativ.

37. Totodată, Curtea a constatat că cele reținute în jurisprudența sa, în sensul că față de procurorii funcționează prezumția îndeplinirii cu bună-credință a activității lor, astfel încât să nu se ajungă la încălcarea drepturilor fundamentale ale persoanelor supuse unor proceduri penale, sunt aplicabile și în prezenta cauză.

38. Neintervenind elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, considerentele și soluția deciziei amintite își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

39. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Kovács Kazmer, Lorincz Lajos, Todor László Botond, Szabó Maria și Ocolul Silvic Frumoasa în Dosarul nr. 1.318/268/2017/a1 al Judecătoriai Odorheiul Secuiesc — Judecătorul de cameră preliminară și constată că dispozițiile art. 305 alin. (3) și art. 309 alin. (1) din Codul de procedură penală sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

2. Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 alin. (1) și alin. (5), art. 31 și art. 88 alin. (1) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de aceiași autori în același dosar al aceiași instanțe.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoriai Odorheiul Secuiesc — Judecătorul de cameră preliminară și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 28 februarie 2019.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Daniela Ramona Marițiu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 254

din 23 aprilie 2019

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 275 din Codul de procedură penală

Valer Dorneanu	— președinte
Petre Lăzăroiu	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Marinela Mincă.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 275 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Viorel Vonica în Dosarul nr. 10.142/236/2016 al Judecătoriai Giurgiu — Secția penală și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.107D/2017.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent referă asupra faptului că autorul excepției a depus concluzii scrise, prin care solicită, între altele, judecata în lipsă.

4. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, deoarece nicio dispoziție constituțională nu impune gratuitatea actului de justiție. De aceea, cheltuielile judiciare generate de o parte care are și o culpă procesuală vor fi suportate de aceasta. Solicită menținerea jurisprudenței în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

5. Prin Încheierea din 10 februarie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 10.142/236/2016, **Judecătoria Giurgiu — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 275 din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de Viorel Vonica în dosarul cu numărul de mai sus având ca obiect soluționarea unei contestații la executare cu privire la cheltuielile judiciare dispuse prin ordonanța de clasare.

6. În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că prevederile legale menționate sunt neconstituționale, deoarece, în absența unor criterii transparente, cheltuielile judiciare sunt stabilite de procuror în mod aleatoriu.

7. **Judecătoria Giurgiu — Secția penală** opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată și că, potrivit art. 275 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură penală, cheltuielile judiciare sunt suportate de către persoana vătămată, în măsura în care i se reține o culpă procesuală.

8. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

9. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Astfel, obiect al excepției îl constituie exclusiv prevederile art. 275 alin. (1) pct. 1 și 2 și alin. (5) din Codul de procedură penală.

10. Potrivit art. 275 alin. (5) din Codul de procedură penală cheltuielile judiciare pe care statul le avansează în legătură cu

soluționarea plângerilor împotriva actelor și măsurilor organelor de urmărire penală se suportă de petent în cazul în care acesta are o culpă procesuală în respingerea plângerii, respectiv rămân în sarcina statului atunci când plângerea este admisă sau nu se poate reține o culpă procesuală a petentului.

11. Așadar, întrucât în caz de respingere a plângerii petentul nu este obligat la plata cheltuielilor judiciare făcute de stat decât în măsura în care are o culpă procesuală, nu se poate reține că reglementarea criticată ar descuraja contestarea actelor/măsurilor procurorului pe cale ierarhică în cadrul Ministerului Public. Dimpotrivă, faptul că statul avansează sumele necesare pentru soluționarea plângerii întemeiate pe dispozițiile art. 339 din Codul de procedură penală este de natură să îi faciliteze persoanei vătămate accesul la acest mijloc procesual.

12. Pe de altă parte, dispozițiile art. 275 din Codul de procedură penală sunt o aplicare a principiului potrivit căruia partea care cade în pretenții este ținută să suporte cheltuielile judiciare. Or, acest principiu se aplică indiferent dacă, în considerarea obligației sale de a asigura exercitarea din oficiu a funcțiilor judiciare — art. 3 alin. (2) din Codul de procedură penală —, statul este cel care avansează cheltuielile respective. În sensul celor de mai sus a statuat Curtea Constituțională prin Decizia nr. 1.337 din 11 octombrie 2011.

13. **Avocatul Poporului** apreciază că dispozițiile legale criticate sunt constituționale. Astfel, nicio normă constituțională nu impune gratuitatea actului de justiție și, prin urmare, cheltuielile judiciare ocazionate în procesul penal, avansate de stat, trebuie suportate atât de inculpat, cât și de partea vătămată, în cazul în care procesul a încetat ca urmare a împăcării acestora.

14. Totodată, dispozițiile legale criticate nu împiedică părțile să se prevaleze fără nicio îngrădire de toate garanțiile care caracterizează dreptul la un proces echitabil și reprezintă norme de procedură a căror reglementare este în competența exclusivă a legiuitorului.

15. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile scrise depuse, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

16. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

17. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 275 din Codul de procedură penală cu denumirea marginală *Plata cheltuielilor avansate de stat în celelalte cazuri*, care au următorul conținut: „(1) *Cheltuielile judiciare avansate de stat sunt suportate după cum urmează:*

1. *în caz de achitare, de către:*

a) *persoana vătămată, în măsura în care i se reține o culpă procesuală;*

b) *partea civilă căreia i s-au respins în totul pretențiile civile, în măsura în care i se reține o culpă procesuală;*

c) *inculpatul care a fost obligat la repararea prejudiciului;*

2. *în caz de încetare a procesului penal, de către:*

a) *inculpat, dacă există o cauză de nepedepsire;*

b) *persoana vătămată, în caz de retragere a plângerii prealabile sau în cazul în care plângerea prealabilă a fost tardiv introdusă;*

c) *partea prevăzută în acordul de mediere, în cazul în care a intervenit medierea penală;*

d) *inculpatul și persoana vătămată, în caz de împăcare.*

3. *dacă inculpatul cere continuarea procesului penal, cheltuielile judiciare sunt suportate de către:*

a) *persoana vătămată, atunci când aceasta și-a retras plângerea prealabilă ori s-a dispus clasarea în temeiul dispozițiilor art. 16 alin. (1) lit. a)—c) sau achitarea inculpatului, în măsura în care i se reține o culpă procesuală;*

b) *inculpat, atunci când se dispune clasarea pentru alte situații decât cele prevăzute în dispozițiile art. 16 alin. (1) lit. a)—c) ori încetarea procesului penal;*

4. *în caz de restituire a cauzei la parchet în procedura camerei preliminare, cheltuielile judiciare sunt suportate de către stat.*

(2) *În cazul declarării apelului, recursului în casație ori al introducerii unei contestații sau oricărei alte cereri, cheltuielile judiciare sunt suportate de către persoana căreia i s-a respins ori care și-a retras apelul, recursul în casație, contestația sau cererea.*

(3) *În toate celelalte cazuri, cheltuielile judiciare avansate de stat rămân în sarcina acestuia.*

(4) *În cazul când mai multe părți sau persoane vătămate sunt obligate la suportarea cheltuielilor judiciare, instanța hotărăște partea din cheltuielile judiciare datorate de fiecare.*

(5) *Dispozițiile alin. (1) pct. 1 și 2 și ale alin. (2)—(4) se aplică în mod corespunzător în cazul dispunerii în cursul urmăririi penale a unei soluții de clasare și în situația respingerii unei plângeri formulate împotriva actelor și măsurilor dispuse de organele de urmărire penală.*

(6) *Cheltuielile privind avocații din oficiu și interpretii desemnați de organele judiciare, potrivit legii, rămân în sarcina statului.*

(7) *În situația contestațiilor formulate de către administrația penitenciarului în cazurile prevăzute de Legea nr. 254/2013 privind executarea pedepselor și a măsurilor privative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, cu modificările și completările ulterioare, cheltuielile judiciare rămân în sarcina statului.”*

18. Autorul excepției de neconstituționalitate susține că dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 1 alin. (3) referitor la statul de drept, art. 16 alin. (1) și (2) referitor la egalitatea cetățenilor în fața legii și ale art. 21 alin. (1)—(3) referitor la dreptul la un proces echitabil.

19. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că autorul excepției este nemulțumit de cuantumul cheltuielilor judiciare instituite prin ordonanța de clasare, deoarece nu se poate stabili ce reprezintă acestea.

20. Cu privire la aceste critici, Curtea constată că dispozițiile legale criticate au mai fost supuse controlului său din perspectiva unor critici similare. Astfel, cu prilejul pronunțării Deciziei nr. 87 din 23 februarie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 311 din 22 aprilie 2016, paragrafele 15—20, făcând trimitere la jurisprudența în materie referitoare la dispozițiile din Codul de procedură penală din 1968, instanța de contencios constituțional a statuat că nicio normă constituțională nu impune gratuitatea actului de justiție. Prin urmare, cheltuielile judiciare ocazionate în procesul penal, avansate de stat, trebuie suportate de partea vinovată pentru provocarea acelor cheltuieli. În cazurile referitoare la declararea apelului ori recursului sau al introducerii oricărei alte cereri, în procesul penal, cheltuielile judiciare avansate de stat sunt suportate de persoana căreia i s-a respins ori care și-a retras apelul, recursul sau cererea și nu împiedică părțile interesate să se adreseze justiției și să se prevaleze, fără nicio îngrădire, de toate garanțiile care caracterizează dreptul la un proces

echitabil, reglementat de dispozițiile constituționale ale art. 21. Mai mult, dispozițiile legale criticate reprezintă norme de procedură a căror reglementare este de competența exclusivă a legiuitorului, care poate institui, în considerarea unor situații deosebite, reguli speciale de procedură, conform art. 126 alin. (2) din Constituție.

21. Referitor la critica potrivit căreia stabilirea cheltuielilor judiciare, în cazurile prevăzute la art. 275 din Codul de procedură penală, este lăsată la latitudinea procurorului, Curtea constată că determinarea acestor cheltuieli nu reprezintă o problemă de constituționalitate, ci una de aplicare a legii, realizându-se potrivit prevederilor art. 272—275 din Codul de procedură penală, conform unor criterii legale, cu caracter obiectiv, reglementate pentru fiecare categorie de astfel de cheltuieli, care exclud aprecierea subiectivă a autorității care le aplică. În calculul cheltuielilor judiciare, procurorul instanța de judecată determină cheltuielile avansate de stat și cele făcute de părți și de alți subiecți procesuali.

22. Din prima categorie fac parte cheltuieli precum cele necesare efectuării actelor de procedură sau de probațiune dispuse de organele judiciare și cheltuielile pentru conservarea obiectelor ridicate sau sechestrate în cursul procesului. În acest context, cheltuielile judiciare avansate de stat semnifică toate sumele de bani cheltuite pe parcursul desfășurării procesului penal, din bugetul de stat, respectiv din sumele de bani alocate în acest scop, conform art. 272 alin. (2) din Codul de procedură penală, din bugetul Ministerului Justiției, al Ministerului Public sau al altor ministere de resort, în scopul suportării unor cheltuieli prilejuite de procedurile desfășurate. Aceste cheltuieli sunt prevăzute în cuprinsul art. 272 și 273 din Codul de procedură penală. În acest sens art. 272 alin. (1) din Codul de procedură penală reglementează ca făcând parte din categoria cheltuielilor judiciare sumele de bani necesare pentru efectuarea actelor de procedură, administrarea probelor, conservarea mijloacelor materiale de probă, onorariile avocaților, precum și orice alte cheltuieli ocazionate de desfășurarea procesului penal. La acestea se adaugă, conform prevederilor art. 273 alin. (1) din Codul de procedură penală, sumele convenite martorului, expertului și interpretului, reprezentând restituirea cheltuielilor de transport, întreținere, locuință și a altor cheltuieli necesare, prilejuite de chemarea lor în fața organelor judiciare.

27. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Viorel Vonica în Dosarul nr. 10.142/236/2016 al Judecătorei Giurgiu — Secția penală și constată că dispozițiile art. 275 din Codul de procedură penală sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătorei Giurgiu — Secția penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 23 aprilie 2019.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Afrodita Laura Tutunaru

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRĂRE

privind acordarea de ajutoare de urgență pentru sprijinirea familiilor afectate de inundații în cursul anului 2019

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 28 alin. (1) din Legea nr. 416/2001 privind venitul minim garantat, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — (1) Pentru prevenirea riscului de excluziune socială a familiilor și persoanelor singure afectate de inundații în cursul anului 2019 se aprobă acordarea de ajutoare de urgență, în limita sumei de 5.000.000 lei, din creditele bugetare aprobate cu această destinație în bugetul Ministerului Muncii și Justiției Sociale pentru anul 2019.

(2) În sensul prezentei hotărâri, *inundațiile* cuprind atât ploile abundente, cât și fenomenele asociate acestora, respectiv alunecările de teren și fenomenele meteorologice deosebite.

(3) Familiile și persoanele singure afectate de inundații sunt cele ale căror locuințe și/sau bunuri de folosință îndelungată au fost distruse ori deteriorate. Gradul de distrugere sau deteriorare este estimat cu ocazia evaluărilor realizate de către inspectoratul pentru situații de urgență/comitetul pentru situații de urgență, organizate în condițiile Ordonanței Guvernului nr. 88/2001 privind înființarea, organizarea și funcționarea serviciilor publice comunitare pentru situații de urgență, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 363/2002, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 2. — (1) Ajutoarele de urgență prevăzute la art. 1 se acordă familiilor sau persoanelor singure afectate de inundații, astfel:

a) câte 3.000 lei pentru familiile și persoanele singure ale căror locuințe și/sau bunuri de folosință îndelungată au fost afectate în proporție de peste 90%;

b) câte 2.000 lei pentru familiile și persoanele singure ale căror locuințe și/sau bunuri de folosință îndelungată au fost afectate în proporție cuprinsă între 50% și 90% inclusiv;

c) câte 1.500 lei pentru familiile și persoanele singure ale căror locuințe și/sau bunuri de folosință îndelungată au fost afectate în proporție de până la 50% exclusiv.

(2) În cazul în care, ca urmare a inundațiilor, alunecărilor de teren și fenomenelor meteorologice deosebite, se înregistrează pierderi de vieți omenești, familia persoanei decedate beneficiază suplimentar de suma de 5.000 lei, indiferent de numărul victimelor.

(3) În situația prevăzută la alin. (2), ajutorul se plătește soțului/soției ori rudelor directe de gradul 1 sau 2 sau, în lipsa acestora, persoanei fizice care s-a ocupat de organizarea înmormântării.

(4) Ajutorul de urgență se acordă numai pentru persoanele singure și familiile pentru care s-au înregistrat pagube în cazul locuințelor în care acestea trăiesc efectiv, indiferent de regimul juridic al deținerii acestora.

Art. 3. — Prin derogare de la prevederile art. 37 și 38 din Normele metodologice de aplicare a prevederilor Legii nr. 416/2001 privind venitul minim garantat, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 50/2011, cu modificările și completările ulterioare, pentru acordarea ajutorului de urgență prevăzut la art. 1 nu se impun completarea cererii și nici efectuarea de anchete sociale.

Art. 4. — (1) Ajutoarele de urgență nominale se aprobă prin notă de către ministrul muncii și justiției sociale, pe baza borderourilor întocmite de către agențiile pentru plăți și inspecție socială din județe, respectiv municipiul București, denumite în continuare *agenții teritoriale*, unde s-au produs inundații, alunecări de teren și fenomene meteorologice deosebite, cu sprijinul inspectoratelor județene pentru situații de urgență. Borderourile se avizează de primarii localităților afectate și de prefecți.

(2) Borderourile prevăzute la alin. (1) conțin în mod obligatoriu:

a) numele și prenumele titularului ajutorului de urgență;

b) adresa de domiciliu/reședință;

c) gradul de afectare a locuinței stabilit de inspectoratul județean pentru situații de urgență/comitetul județean pentru situații de urgență;

d) suma propusă cu titlu de ajutor de urgență, în conformitate cu nivelurile și limitele prevăzute la art. 2.

(3) Pe baza borderourilor centralizatoare prevăzute la alin. (1) și (2), Agenția Națională pentru Plăți și Inspecție Socială întocmește situațiile centralizatoare cu titularii ajutorului de urgență cu propunerea de aprobare, pe care le transmite Ministerului Muncii și Justiției Sociale pentru aprobare.

(4) Plata ajutorului de urgență se poate face atât în numerar, direct titularului, cât și prin cont bancar. Pentru plata prin cont bancar, titularul își va exprima opțiunea în scris pe baza unei declarații pe propria răspundere.

Art. 5. — Ajutoarele de urgență stabilite în condițiile prezentei hotărâri se acordă inclusiv familiilor și persoanelor singure afectate de inundațiile produse în luna mai 2019.

PRIM-MINISTRU
VASILICA-VIORICA DÂNCILĂ

Contrasemnează:

Ministrul muncii și justiției sociale,

Marius-Constantin Budăi

Viceprim-ministru, ministrul dezvoltării regionale
și administrației publice,

Vasile-Daniel Suci

Ministrul finanțelor publice,

Eugen Orlando Teodorovici

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE
pentru aprobarea Programului manifestărilor
prilejuite de Ziua Eroilor — 6 iunie 2019

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 26 lit. k) din Legea nr. 379/2003 privind regimul mormintelor și operelor comemorative de război, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se aprobă Programul manifestărilor prilejuite de Ziua Eroilor — 6 iunie 2019, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU

VASILICA-VIORICA DĂNCILĂ

Contrasemnează:

Ministrul apărării naționale,

Gabriel-Beniamin Leș

Viceprim-ministru,
ministrul dezvoltării regionale
și administrației publice,

Vasile-Daniel Suci

Ministrul afacerilor interne,

Carmen Daniela Dan

Ministrul afacerilor externe,

Teodor-Viorel Meleşcanu

Ministrul finanțelor publice,

Eugen Orlando Teodorovici

Ministrul educației naționale,

Ecaterina Andronescu

București, 3 iunie 2019.

Nr. 369.

ANEXĂ

PROGRAMUL
manifestărilor prilejuite de Ziua Eroilor — 6 iunie 2019**I. Măsuri administrativ-organizatorice:**

1. Ministerul Apărării Naționale organizează ceremoniale militare și religioase și prin unitățile, instituțiile de învățământ, cercurile și bibliotecile militare, desfășoară manifestări dedicate Zilei Eroilor: simpozioane, întâlniri cu istorici și veterani de război, vizite la cimitire de onoare, mausolee și monumente comemorative de război, expoziții de carte etc.

2. Ministerul Afacerilor Interne inițiază programe speciale pentru sărbătorirea Zilei Eroilor, organizează ceremoniale militare și religioase și asigură ordinea publică la locul de desfășurare a activităților comemorative.

3. Ministerul Afacerilor Externe organizează — prin intermediul reprezentanțelor diplomatice românești sau oficiilor consulare — activități specifice pentru comemorarea eroilor români căzuți și înhumați pe teritoriul altor state: depuneri de coroane și, în unele locații, ceremonii religioase, în limita bugetului aprobat.

4. Ministerul Educației Naționale organizează și desfășoară programe dedicate aniversării Zilei Eroilor în instituțiile de învățământ din subordine sau aflate în coordonare, în cooperare cu Ministerul Apărării Naționale, cu Ministerul Afacerilor Interne, precum și cu autoritățile administrației publice locale: întâlniri cu veterani de război și cu specialiști în istorie militară, spectacole omagiale, asigurând totodată și participarea elevilor/studentilor la ceremoniile oficiale de comemorare desfășurate în Capitală și în țară.

5. Autoritățile administrației publice locale organizează manifestări comemorative, expoziții tematice, simpozioane și mese rotunde și desfășoară programe proprii de comemorare a eroilor, în funcție de specificul local, la mausolee ale eroilor, precum și la cimitire, parcele de onoare și monumente de război.

6. În data de 6 iunie 2019 — Ziua Eroilor, la ora 12,00, în toate lăcașurile de cult se trag clopotele, iar în instituțiile publice și unitățile de învățământ se păstrează un moment de reculegere. Festivitățile de comemorare a eroilor încep după oficierea Sfintei Liturghii la sărbătoarea Înălțării Domnului.

7. Instituțiile de apărare și ordine publică asigură gărzile de onoare și muzici militare/trompeți pentru ceremoniile oficiale organizate în Capitală, în municipiile reședință de județ și la alte cimitire de război reprezentative din țară. Gărzile la monumente se instalează la ora 11,00 și se ridică la ora 18,00.

8. Măsurile adoptate pentru sărbătorirea Zilei Eroilor vor fi incluse pe agenda primei videoconferințe săptămânale cu prefectii și președinții consiliilor județene.

II. Manifestări comemorative

A. În Capitală:

1. Ministerul Apărării Naționale organizează ceremonii la: Mormântul Ostașului Necunoscut, Monumentul eroilor militari căzuți în misiune în teatrele de operații și pe teritoriul României, Cimitirul Militar Ghencea, Cimitirul Israelit „Filantropia”, Monumentul Eroilor Patriei și Cimitirul Eroilor Revoluției.

2. Ministerul Afacerilor Interne organizează ceremonii la: Parcela eroilor de pe D.N.1, Monumentul Ultimului Străjer al Capitalei, Monumentul Eroilor Jandarmi din Parcul Cișmigiu și Monumentul Pompierilor din curtea Bisericii Sfântul Gheorghe — Plevna.

B. În țară:

1. Autoritățile administrației publice locale organizează — în ziua de 6 iunie 2019 — cu sprijinul și participarea garnizoanelor militare, unităților de învățământ, cultelor religioase, asociațiilor de veterani și al altor organizații neguvernamentale, ceremonii de depunere de coroane și jerbe de flori, precum și programe proprii de comemorare a eroilor României, în funcție de specificul local, în principal la marile mausolee ale eroilor, precum și la cimitirele și parcelele de onoare.

2. Manifestări de comemorare a eroilor, cu caracter neoficial, pot avea loc în toate localitățile din țară în care sunt cimitire/parcele de onoare sau monumente ale eroilor români.

C. Pe plan extern:

Reprezentanțele diplomatice și oficiile consulare ale României în străinătate organizează acțiuni de cinstire a memoriei eroilor români căzuți și înhumați pe teritoriul altor state.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DEZVOLTĂRII RURALE

ORDIN

pentru aprobarea transmiterii unor bunuri din infrastructura secundară de irigații aparținând domeniului privat al statului, aflată în administrarea Agenției Naționale de Îmbunătățiri Funciare și situată pe teritoriul Organizației utilizatorilor de apă pentru irigații Celeiu și al Organizației utilizatorilor de apă pentru irigații Sucidava din județul Olt, în proprietatea acestor organizații

Luând în considerare Referatul de aprobare nr. 302.787/2019 al Direcției îmbunătățiri funciare și fond funciar, în baza prevederilor art. 27 alin. (1) și (4) din Legea îmbunătățirilor funciare nr. 138/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 9 alin. (5) din Hotărârea Guvernului nr. 30/2017 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, precum și pentru modificarea art. 6 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 1.186/2014 privind organizarea și funcționarea Autorității pentru Administrarea Sistemului Național Antigrindină și de Creștere a Precipitațiilor, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul agriculturii și dezvoltării rurale emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă transmiterea unor bunuri din infrastructura secundară de irigații aparținând domeniului privat al statului, aflată în administrarea Agenției Naționale de Îmbunătățiri Funciare și situată pe teritoriul Organizației utilizatorilor de apă pentru irigații Celeiu și al Organizației utilizatorilor de apă pentru irigații Sucidava din județul Olt, în

proprietatea acestor organizații, având datele de identificare prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin, sub condițiile rezolutorii prevăzute de art. 27 alin. (1) din Legea îmbunătățirilor funciare nr. 138/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 2. — Predarea-primirea bunurilor prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin se face la starea fizică existentă la momentul solicitării de preluare, pe bază de protocol încheiat între părțile interesate, în termen de 5 zile de la data intrării în vigoare a prezentului ordin, în condițiile legii, în care sunt specificate obligațiile prevăzute de Legea îmbunătățirilor funciare nr. 138/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 3. — Patrimoniul Agenției Naționale de Îmbunătățiri Funciare se diminuează cu valoarea de inventar a bunurilor transmise potrivit art. 1, răspunderea pentru exactitatea, realitatea și corectitudinea datelor aferente bunurilor ce fac obiectul prezentului ordin aparținând acestei entități.

Art. 4. — Prin ordin al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale, la propunerea Agenției Naționale de Îmbunătățiri Funciare, se aprobă retragerea dreptului de proprietate asupra bunurilor preluate de către organizațiile utilizatorilor de apă pentru irigații prevăzute la art. 1, în termen de 30 de zile de la data constatării nerespectării de către aceste organizații a obligațiilor prevăzute la art. 27 alin. (1), prin aplicarea dispozițiilor art. 29³ din Legea îmbunătățirilor funciare nr. 138/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 5. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul agriculturii și dezvoltării rurale,

Petre Daea

București, 30 mai 2019.

Nr. 325.

ANEXĂ

DATELE DE IDENTIFICARE
ale bunurilor din infrastructura secundară de irigații aflate în domeniul privat al statului și în administrarea
 Agenției Naționale de Îmbunătățiri Funciare, care se transmit în proprietatea Organizației utilizatorilor de apă
 pentru irigații Celeiu și a Organizației utilizatorilor de apă pentru irigații Sucidava din județul Olt

Nr. crt.	Codul de clasificare și nr. MF alocat prin Ordinul ministrului finanțelor publice și al ministrului delegat pentru buget nr. 668/2014, cu modificările și completările ulterioare	Persoana juridică de la care se transmite imobilul	Persoana juridică la care se transmite imobilul	Denumirea bunului	Descrierea tehnică	Adresa imobilului	Valoarea de inventar (lei)
1	1.8.12./INVPPS-29710743-2019	Agenția Națională de Îmbunătățiri Funciare CIF 29275212	Organizația utilizatorilor de apă pentru irigații Celeiu Sediul: orașul Corabia, str. Cuza Vodă nr. 84, clădirea C1, biroul nr. 11, județul Olt Înregistrată în Registrul național al organizațiilor de îmbunătățiri funciare cu nr. 621 din 5.03.2019 CIF 40811818	294-SRPP10	Stație de pompare de punere sub presiune, instalații electrice de control și automatizare, instalații hidromecanice și de protecție, agregate de pompare, construcții anexe și post trafo Suprafața construită — 398 mp Regim de înălțime — P+1	UAT Corabia, județul Olt	22.500
	1.8.6./INVPPS-29710749-2019			294-Amenajare interioară SRPP10	Rețea de conducte principale și antene Lungime totală — 28.456 m Suprafața brută — 1.402 ha Suprafața netă — 1.326 ha	UAT Corabia, județul Olt	29.039
	1.8.6./INVPPS-6497653-2016			294-Teren aferent SRPP10	Suprafața totală — 2.415 mp	UAT Corabia, județul Olt	380,49
2	1.8.12./INVPPS-29710741-2019	Agenția Națională de Îmbunătățiri Funciare CIF 29275212	Organizația utilizatorilor de apă pentru irigații Sucidava Sediul: orașul Corabia, str. Cuza Vodă nr. 84, clădirea C1, biroul nr. 4, județul Olt Înregistrată în Registrul național al organizațiilor de îmbunătățiri funciare cu nr. 623 din 14.03.2019 CIF 40812732	294-SRPP1	Stație de pompare de punere sub presiune, instalații electrice de control și automatizare, instalații hidromecanice și de protecție, agregate de pompare, construcții anexe și post trafo Suprafața construită — 478 mp Regim de înălțime — P+1	UAT Corabia, județul Olt	31.500
	1.8.6./INVPPS-29710746-2019			294-Amenajare interioară SRPP1	Rețea de conducte principale și antene Lungime totală — 55.565 m Suprafața brută — 2.806 ha Suprafața netă — 2.653 ha	UAT Corabia, județul Olt	75.458
	1.8.6./INVPPS-29710747-2019			294-Amenajare interioară SRPP1	Rețea de conducte principale și antene Lungime totală — 55.565 m Suprafața brută — 2.806 ha Suprafața netă — 2.653 ha	UAT Orlea, județul Olt	8.384
	1.8.6./INVPPS-6497635-2016			Teren aferent SRPP1	Suprafața totală — 3.400 mp	UAT Corabia, județul Olt	535,67

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DEZVOLTĂRII RURALE

ORDIN**pentru aprobarea transmiterii terenurilor aparținând domeniului privat al statului, aflate în administrarea Agenției Naționale de Îmbunătățiri Funciare, aferente infrastructurii secundare de irigații, în proprietatea Organizației utilizatorilor de apă pentru irigații Golovița și a Organizației utilizatorilor de apă pentru irigații Zmeica din județul Tulcea**

Luând în considerare Referatul de aprobare nr. 302.785/2019 al Direcției îmbunătățiri funciare și fond funciar, în baza prevederilor art. 27 alin. (1) și (4) din Legea îmbunătățirilor funciare nr. 138/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 9 alin. (5) din Hotărârea Guvernului nr. 30/2017 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, precum și pentru modificarea art. 6 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 1.186/2014 privind organizarea și funcționarea Autorității pentru Administrarea Sistemului Național Antigrindină și de Creștere a Precipitațiilor, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul agriculturii și dezvoltării rurale emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă transmiterea terenurilor aparținând domeniului privat al statului, aflate în administrarea Agenției Naționale de Îmbunătățiri Funciare, aferente infrastructurii secundare de irigații, în proprietatea Organizației utilizatorilor de apă pentru irigații Golovița și a Organizației utilizatorilor de apă pentru irigații Zmeica din județul Tulcea, având datele de identificare prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin, sub condițiile rezolvatorii prevăzute de art. 27 alin. (1) din Legea îmbunătățirilor funciare nr. 138/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 2. — Predarea-primirea terenurilor prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin se face la starea fizică existentă la momentul solicitării de preluare, pe bază de protocol încheiat între părțile interesate, în termen de 5 zile de la data intrării în vigoare a prezentului ordin, în condițiile legii, în care sunt specificate obligațiile prevăzute de Legea îmbunătățirilor funciare nr. 138/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 3. — Patrimoniul Agenției Naționale de Îmbunătățiri Funciare se diminuează cu valoarea de inventar a bunurilor transmise potrivit art. 1, răspunderea pentru exactitatea, realitatea și corectitudinea datelor aferente bunurilor ce fac obiectul prezentului ordin aparținând acestei entități.

Art. 4. — Prin ordin al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale, la propunerea Agenției Naționale de Îmbunătățiri Funciare, se aprobă retragerea dreptului de proprietate asupra terenurilor preluate de către organizațiile utilizatorilor de apă pentru irigații prevăzute la art. 1, în termen de 30 de zile de la data constatării nerespectării de către aceste organizații a obligațiilor prevăzute la art. 27 alin. (1), prin aplicarea dispozițiilor art. 29³ din Legea îmbunătățirilor funciare nr. 138/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 5. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul agriculturii și dezvoltării rurale,

Petre Daea

București, 30 mai 2019.

Nr. 326.

ANEXĂ

DATELE DE IDENTIFICARE

ale terenurilor aflate în domeniul privat al statului și în administrarea Agenției Naționale de Îmbunătățiri Funciare, care se transmit în proprietatea Organizației utilizatorilor de apă pentru irigații Golovița și a Organizației utilizatorilor de apă pentru irigații Zmeica din județul Tulcea

Nr. crt.	Codul de clasificare și nr. MF alocat prin Ordinul ministrului finanțelor publice și al ministrului delegat pentru buget nr. 668/2014, cu modificările și completările ulterioare	Persoana juridică de la care se transmite imobilul	Persoana juridică la care se transmite imobilul	Denumirea bunului	Descrierea tehnică	Adresa imobilului	Valoarea de inventar (lei)
1	9/INVPPS-6504743-2016	Agenția Națională de Îmbunătățiri Funciare CIF 29275212	Organizația utilizatorilor de apă pentru irigații Golovița Sediul: comuna Baia, satul Baia, județul Tulcea Înregistrată în Registrul național al organizațiilor de îmbunătățiri funciare cu nr. 34 din 28.07.2005 CIF 17895512	Teren aferent stației de pompare SPP4 Baia	Suprafață totală — 728 mp	UAT Baia, județul Tulcea	1.092,00
2	9/INVPPS-6504339-2016	Agenția Națională de Îmbunătățiri Funciare CIF 29275212	Organizația utilizatorilor de apă pentru Irigații Zmeica Sediul: comuna Baia, satul Baia, județul Tulcea Înregistrată în Registrul național al organizațiilor de îmbunătățiri funciare cu nr. 32 din 28.07.2005 CIF 17895520	Teren aferent stației de pompare SRPA 5-1 OUI Zmeica Baia	Suprafață totală — 440 mp	UAT Baia, județul Tulcea	660,00
	Teren aferent stației de pompare SRPA 5-2 OUI Zmeica Baia			Suprafață totală — 528 mp	UAT Baia, județul Tulcea	792,00	
	Teren aferent stației de pompare SRPA 5-7 OUI Zmeica Baia			Suprafață totală — 460 mp	UAT Baia, județul Tulcea	690,00	

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2019 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	600		55
8.	Colecția Legislația României	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2019 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	70 lei/an
--	-----------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

